

AHOJ DĚTI!

Stojíme na prahu adventu, krásné předvánoční doby, a začínáme nový liturgický rok. Dnešní neděle je první ze čtyř adventních nedělí. Na adventním věnci září plamínek první svíčky. Znějí adventní písně a rořáty. Přichází ten kouzelný čas přípravy na Vánoce, na příchod Božího Syna na zem – k nám lidem, na narození Ježíška.

V domácnostech se začne chystat vše, co máme o Vánocích rádi. Peče se cukroví, staví se betlémy, připravuje se výzdoba... To vše je určitě důležité, ale ne to nejdůležitější. Měli bychom také připravit svoje srdce, aby tam bylo místo pro narozeného Ježíška a jeho velkou radost.

Pomůže nám, když si připomeneme postavu Jana Křtitele – předchůdce Páně a jeho výzvu k odmítnutí zla a přilnutí k dobru. Jan vyzýval k pokání a k tomu, abychom připravili cestu Pánu, jak o tom čteme v Písmu svatém.

Tak je psáno v knize řeči proroka Izaiáše:

„Hlas volajícího na poušti:

Připravte cestu Pánu,

vyrovnejte mu stezky!

Každé údolí ať je zasypano,

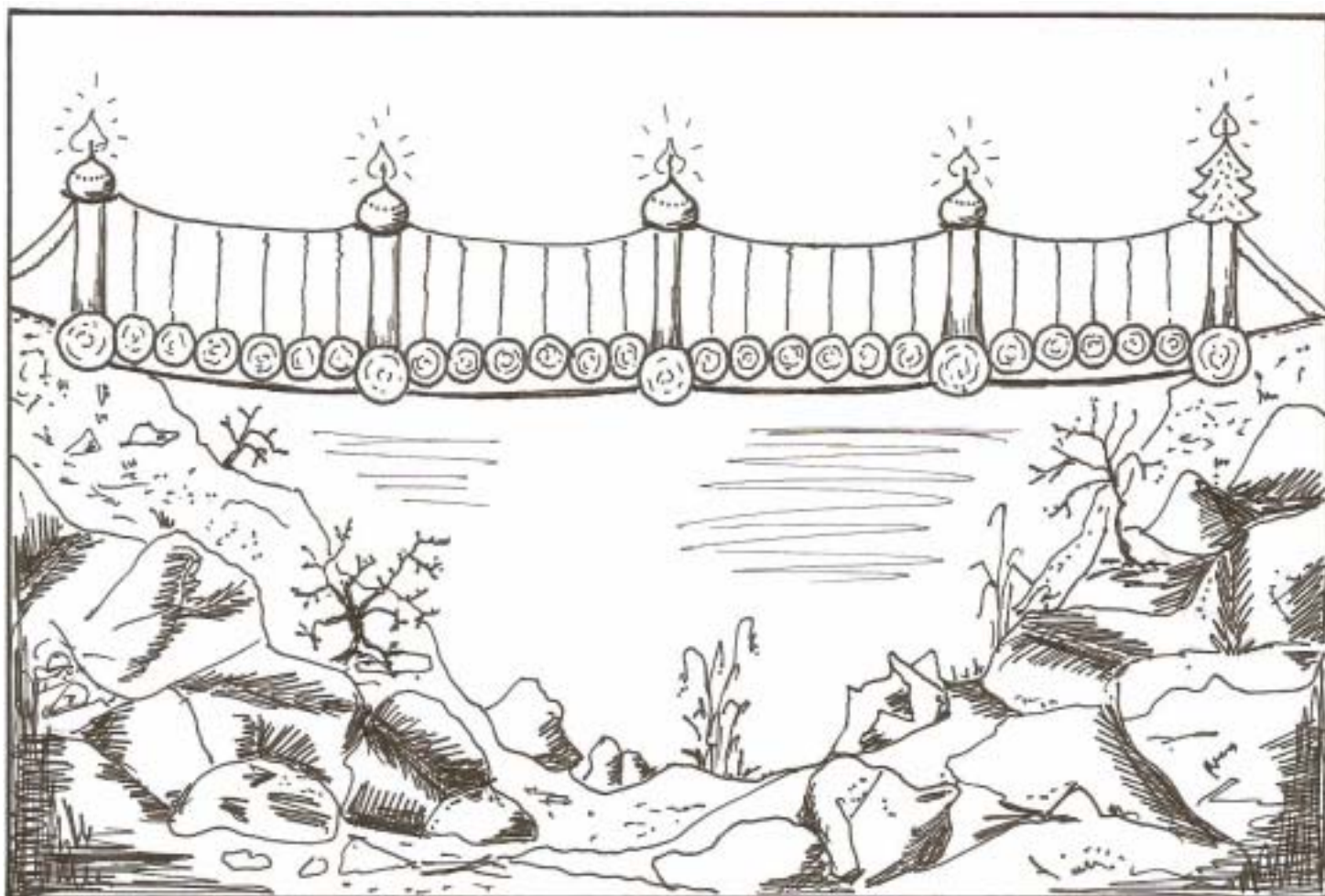
každá hora a každý pahorek srovnán;

kde je co křivého, ať je narovnáno,

cesty hrbolaté ať se uhladí!

A každý člověk uzří Boží spásu.“ (Lk 3,4-6)

Úryvek nám dává námět na obrázek pro adventní dobu: údolí mezi dvěma horami je překlenuto zvláštním mostem. Je složen z 28 částí (tolik dnů letošní advent má). Představte si, že jsou to třeba dřevěné kůly. Zábradlí má oporu v 5 sloupcích (4 adventní neděle a Štědrý den). Váš úkol bude následující. Pokusíte se naplnit výzvu – vyrovnat cestu – překlenout ji mostem, tedy jakoby zasypat údolí – zasypat tam třeba jednu ze svých špatných vlastností tím, že se každý den pokusíte s ní trochu „poprat“. Překonat ji! Pak si vybarvíte jednu část mostu. Při nedělích pak vybarvíte vše, co k jednomu týdnu patří. Na Štědrý den by měl být obrázek hotov a cesta pro Pána do vašich srdcí připravena.

PRO STARŠÍ:

Čekání patří neoddělitelně k našim ž(i)votům. Může mít spoustu od(l)išných podob. Znam(e) to všichni. Čekání na au(t)obus za velkého mrazu, deště, větru není pro n(i)koho (p)říjemné. Nebo čekání u lékaře, z(u)baře či před zkouš(k)ou – by mnohd(y) člověk rád (v)(y)mazal. Ale nejde to.

Naopak čekání na něco příjemného nebo někoho milého – návštěvu, to je zcela jiné. (N)ávštěvu, na kterou se těšíme, určitě očekáv(á)me s radostí. S chutí přip(r)avíme vše co nejlépe a pocit'ujeme takové zvláštní chvění, a(b)y to dobře dopadlo, hosté se cítili příjemně a vš(e)chno bylo v pořádku.

A co (t)eprve, když k nám má p(ř)ijít návštěva ze všech největší, nejvýznamnější a nejdůležitější? Sám Boží Syn v podobě malého děťátka! To už si určitě zaslouží, abychom uklidili nejen doma, ale hlavně uvnitř nás samotných. K tomu nám advent – letos vůbec nejdelší – skýtá prostor a čas.

Vždyť je asi nejkrásnější o (V)ánocích mít čisté srdce, zachytit tu radost, která kol(e)m nás prochází, a pak ji šíři(t) okolo sebe v r(o)dině, mezi kamarády a všude, kde jsme.

V textu jsou některá písmena v závorkách. Není to náhodou. Je v nich pro vás ukryta adventní výzva. Přečtete si ji po vypsání všech vyznačených písmen, a to od konce. Krásný advent!

(EJ)